

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . " 5.—
 Četrť leta . . . " 250
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
 " 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petitvrste: pri
 večkratnih oznanilih velik
 ::: popust. :::
 „Straža“ izhaja v pen-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Heroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Srditi boji v Galiciji.

Polizkus, predreti pri Gorlicah našo bojno črto, krvavo odbit. — V Karpatih smo vsled ruske premoči se umaknili. — Boji na zamrznjeni Latorci. — Dobre vesti iz Przemysla. — Tudi na Rusko-Poljskem med Nemci in Rusi krvavi boji. — 48 ruskih generalov ranjenih. — Na Srbskem se ni nič zgodilo. — Pri Trebinju naši topničarji pregnali Črnogorce. — Francoska admiralska ladja se pred Valono potopila. — Tudi eden francoski podmorski čoln izginil v Adriji. — Na francoskem bojišču zelo vroči boji. — Turki zavzeli v Kavkazu mesto Ardaghan.

General Sawow o evropski vojski.

Nekdanji vrhovni poveljnik junaške bolgarske armade v balkanski vojski, general Sawow, se je napram poročevalcu dunajskega krščansko-socijalnega lista „Reichspost“ o vojski, njenem sedanjem stanju in o končni zmagi izjavil tako-le:

Nobenega ni presenetilo, kako so se dogodki že razvili; borba že traja polnih pet mesecev, ne da bi bila padla končna odločitev. Vkljub temu se pa lahko reče, da se morajo pri sestavi tozaštevne bilance uspehi, ki so se dosedaj priborili, zaračunati v prid — Avstriji in Nemčiji. Nemčija je pokazala svetu svojo velikansko moč, Avstrija pa je dokazala, da je velenja v pravem pomenu besede. Kot vojak imam pred avstrijsko armado največje spoštovanje, kajti ona je, zvesta svojim tradicijam, do sedaj veliko storila. Avstrijska armada je dolgo časa zadrževala skoraj vso velikansko bojno silo Rusije — in to je nekaj, na kar so lahko avstrijski narodi ponosni. General Conrad pl. Hötzendorf ni samo popolnoma upravičil svojega slovesa kot izbornega stratega, ampak je še tudi dejanski dokazal, da je velik vojskovođa — mož, ki se postavi v eno vrsto s Hindenburgom in Ludendorffom.

Način vojskovanja na nemško-francoskih bojiščih je pa nekaj novega. Katere prednosti in neugodnosti nudi način tega bojevanja, bo še le pozneje razvidno. Način ruskega bojevanja je ostal star, kakor se je izjavil general Martinow, ki se nahaja sedaj v avstrijskem ujetništvu. Nagromačenje velikih vojaških sil na razmeroma majhnem prostoru je gotovo kvarljivo in se je morala Rusija dosedaj bridko pokoriti za storjene pregreške. Nasprotnikov Avstrije in Nemčije pa se nikakor ne sme podcenjevati. Ruski vojak je dober in ubogljiv, Francoz ni le vrl borilec, am-

pak je tudi navdušen domoljub; končnoveljavnna zmagabó še tedaj zahtevala velikih žrtv.

Čeprav prideta v moderni vojski osebna hrabrost in inicijativa vojaka zelo v poštev, je pa vendar neizpodbitno, da bo zmagal tisti, ki je za vojsko bolje pripravljen. Boljša organizacija in boljše vodstvo, to dvoje je neobhodno potreben pogoj za končni uspeh. Čeprav pride tudi nadštevilnost vojaštva v poštev, vendar ima v primeru z imenovanimi pogoji le podrejeno vlogo. Kakor poznam avstrijsko in nemško armado, sem prepričan, da ima v polni meri vse lastnosti, ki so neobhodno potrebne za zmago.

Vojska, ki sedaj opustoša Evropo, je žalibog grozna in nihče ne more natanko prerokovati, kedaj bo končana. Sedaj so politični ter vojaški položaji, ki nastopajo, v prvi vrsti so lahko odločilnega pomena; nobeden vojskovođa in nobeden državnik pa ne more prerokovati, kedaj bodo nastopili. Ali bodo nepristranske države posegle v vojno, tudi na to se težko odgovori. Kolikor pride Rumunija v poštev, se to ne more verjeti, kajti ta država se nahaja v stratežnem oziru v zelo kočljivem položaju. Zakaj v slučaju, če bi se Rumunija pridružila Rusiji, bi morale Nemčija in Avstrija vse svoje sile zastaviti v varstvo donavške črte, ki je v stratežnem oziru enako važna, kakor na primer Przemysl in Krakov. Posledica tega bi bila, da bi postala ravno Rumunija tako vojno pozorišče, kakor Galicija in Rusko-Poljsko. To vedo rumunski vojaški krogi prav dobro in zato si bodo temeljito premislili, spremeniti svojo državo v razvalino in ji prizadjeti tako škodo, da bi ne imela na nobeden način, naj bi bil izid tak ali tak, posebnih koristi. Iz teh in še drugih vzrokov ne verjamem na poseg Rumunije v sedanjo vojsko, vkljub bukareštanskim pouličnim hrupnostim.

Kar se tiče Bolgarije, bo ostala tako dolgo, dokler bo le mogoče, nepristranska. Odgovorni činitelji

čezele se bodo stanovitno ustavljali vsem vabilom in bodo le tako postopali, kakor zahtevajo lastni interesi. Ko bo prišla ura za poseg, bo našla bolgarski narod tako enodušnega in za žrtve pripravljenega, kakor za časa bolgarske vojske. Na vsak način moramo pri tem vstrajati, da se napake bukareštanskega miru popravijo, in mi smo pripravljeni, če bo sila, da si bomo z orožjem nazaj priborili ono ozemlje, ki nam po pravici gre. Bolgarska armada je popolnoma pripravljena in bo spolnila svojo dolžnost do konca, kakor hitro bodo zahtevali interesi domovine.“

Avstrijsko-rusko bojišče

Maribor, 3. januarja 1915.

Položaj na bojišču zoper Ruse se da danes na kratko sledeče opisati: Avstrijci in Nemci prodirajo na Južnem in Srednjem Poljskem proti Rusom ter ogrožujejo Varšavo, v Zahodni Galiciji se položaj ni mnogo spremenil, v Karpatih pa izhodno od prelaza Lupkov do spodnjega konca bukovinske meje Rusi z veliko močjo silijo na Ogrsko.

Avstrijska in nemška armada stojita kakih 15 do 20 km pred rusko trdnjavo Novo-Georgiewsk in približno 40 do 50 km pred Varšavo. Da napravijo Rusi protiutež proti našemu prodiranju na Rusko-Poljskem, so vrgli veliko bojno silo na Karpatih proti Ogrski. Rusko armadno vodstvo je sprevidelo, da na Poljskem ne more streti avstrijske in pa nemške moči, pa zato sedaj poskuša doseči uspehe na Karpatih. Naši so se pri prelazu Uszok, kot pravi uradno poročilo, že nekoliko umaknili pred rusko premočjo. Uradno pregledani list „Pester Lloyd“ piše: „Naša (ogrska) domovina gleda na svoji severni meji bridkim, težkim dnem nasproti.“

LISTEK.

„Skrjanček“ v kletki.

Tržaška „Edinost“ poroča dne 22. decembra:

Prednočnim je vratar hiše štev. 27 v ulici sv. Mihaela v Trstu zasađil nekega človeka v neki kleti iste hiše, v kateri je bila shranjena razna posteljnina, za kakih 50 K vrednosti.

— Kaj pa iščete tukaj? — je vprašal vratar neznanca.

Oni je odgovoril: — Nič ne iščem, samo spat sem prišel.

— Meni se pa zdi, da ste prišli krast! — je odvrnil vratar.

— Vi se motite, prijatelj! Zakaj naj bi ukradel to volno, te koce in te blazine, ki so tu kakor nalašč na razpologo, da pridem spat, ko ne morem drugam vsled pomanjkanja drobiža.

— In vendar — je nadaljeval vratar — ko sem vas pred tremi tedni našel v tej kleti, sem pozneje le konstatal, da je od tu zmanjkalo par čevljev!

— Kaj pa to mene briga? Jaz jih nisem ukradel! —

— Kako je pa to, da imate vi sedaj na nogah ravno one čevlje, ki so bili tedaj tu ukradeni? — je slednjič vprašal vratar.

In to vprašanje je vendar spravilo onega človeka nekoliko v zadrego. Vendar pa je slednjič zajeljal:

— No — te šlape — kupil sem jih — in sicer od nekega človeka — ki ga pa ne poznam.

— Že dobro, že dobro, prijatelj — je rekel vratar in zaklenil onega v klet ter potem šel po redarja in mu ga izročil.

Redar ga je seveda odvedel na policijski komisariat v ulici della Muda vecchia, kjer je aretiranec priznal, da je šel v klet, da bi spal, a da ni imel namena krasti. Glede čevljev je seveda še dalje trdil, da jih je za par kron kupil od nekega neznanega mu človeka. Povedal je slednjič, da je 27letni sobni slikar Ivan Skrjanec, doma iz Materije in da nima nobenega stalnega stanovanja.

— A tako! — je dejal policijski uradnik, ki ga je jemal na zapisnik. — Torej Skrjanec ste vi? No, če ste skrjanec, potem pa ne smete spati v kleti, za take tičke so bolj primerne kletke, kakoršne imamo mi zanje na razpologo!

Nato je pa velel redarju, naj Škrjanca odvede v kletko v ulici del Coroneo.

Kočijaž nemškega cesarja.

J. Hacker, nastavljen kot nadzornik kraljevega konjskega hleva v Karlottenburgu na Nemškem, je obhajal pred kratkim svoj 50letni službeni jubilej. Ta ki jubileji sicer niso bogve kaj novega ali redkega, vendar je z imenom Hacker združena marsikatera zanimivost. Ime Janez Hacker se je prejšnje čase mnogo imenovalo, saj je bil ta mož telesni (glavni) kočijaž cesarja Viljema I. Mož je bil dvakrat priča revolverskega napada na cesarja, ko je bil cesar v grozni nevarnosti. Hacker je s svojo odločnostjo in neustrašenostjo vsakokrat pripomogel, da so atentatorje (storilce) prijeli. On je tudi vozil voz, v katerem je sedel cesar, ko je v Berlinu pred ruskim poslaništvom morilec Maks Hödl dvakrat streljal na cesarja, ne da bi ga bil zadel. Ko je napadalec Nobiling streljal na cesarja in ga na lieu ter roki nevarno ranil, je vodil Hacker cesarjev voz in je bil prvi, ki je ranjenemu gospodarju skočil na pomoč, kljub temu, da je bil tudi sam ranjen. Ko je cesar ozdravel, spremljal ga je zvesti kočijaž v toplice in pozneje v mesto Verzalj na Francoskem, kjer je hodil vsak čas z njim na sprehod. Hackerja je cesar večkrat objel kot „svojega najboljšega prijatelja“. — Hlapci in kočijaži, bodite ponosni na svoj stan, saj tudi v njem lahko dosežete čast in spoštovanje!

Sicer se pa tudi število našega vojaštva pomnožuje od dne do dne. Poleg tega so naši vojaki prešinjani junaške podvzetnosti, ki bo zajela ruski tok. Kako srditi boji se sedaj vrše v Karpatih, posnamemo iz nekega poročila, ki pravi, da so se celo na ledu reke Latorce zgrabili naši in ruski vojaki in da jih je, ko se je led predril, veliko utonilo v mrzlih valovih.

Srditi boji v Karpatih.

Dunaj, 2. januarja.

Avstrijski generalni štab uradno poroča:

Splošen položaj (na bojišču zoper Ruse) je nespremenjen. Po srđitih bojih v srednjih Karpatih in v prostoru južno od Tarnova, ki so se vršili zadnje dni, je mimogrede nastopil zopet mir na bojišču.

Naše čete, ki so se borile ob prelazu Uszok, so se vsled sovražne premoči umaknile z gorskih grebenov malo nazaj.

Uradno nemško poročilo z izhodnega bojišča.

Berolin, 2. januarja.

Iz velikega vojnega stana se z dne 2. januarja 1915 poroča:

Sovražni napadi severno od Nieuporta so bili odbiti.

V gorovju Argonnen so nemške čete napredovale na celi bojni črti.

Silni francoski napadi severno od Verduna kakor tudi napadi na črto Ailly—Apremont, severno od Commercy-a, so bili odbiti, pri čemur so imeli Francozi težke izgube; 3 častniki in 100 Francozov je bilo ujetih. Posrečilo se je pri tem nemškim četam popolnoma zavzeti mesto Bois Brule, za katero so se vršili vroči boji.

Manjši boji južno-zahodno od Saarburga so nam prinesli zaželjeni uspeh.

Francozi obstreljujejo sistematično v zadnjem času kraje, ki se nahajajo zadaj za nemško fronto; v prostorih, kjer je nastanjena ena nemška divizija, se jim je posrečilo usmrtiti 50 oseb.

Francoska uradna poročila javljajo, da Francozi korakoma napredujejo v vasi Steinbach. Nemške čete niso izgubile v Steinbachu nobene hiše. Vsi napadi Francozov na ta kraj so bili odbiti.

Przemysl dela Rusom velike skrbi.

Milan, 1. januarja.

Ruski list „Ruskoje Slowo“ zahteva, naj rusko armadno poveljstvo določi, da bi se trdnjavo v kratkem tako močno napadla, da bi bila odporna moč posadke zlomljena in bi prišla v rusko posest. Avstrijci tako krepko izpadajo iz trdnjave, da pri svojih izpadih prizadevajo Rusom zelo velike izgube. Ruski vojaški pisatelj se pridružuje tej zahtevi, pa dostavlja, da bi zavzetje Przemysla stalo rusko armado preobilo žrtev. List „Novo Rus“ pa pravi, da ni izključeno, da še bodo Rusi obleganje trdnjave iz važnih vojaških ozirnov opustili.

Przemyslska posadka zaplenila rusko vojno pošto.

„Prager Tagblatt“ je dne 31. decembra potom letalske pošte prejel vojno dopisnico, ki je bila dne 28. decembra oddana v Przemyslu. Dopisnica javlja med drugim, da so bili v zadnjih dneh vsi ruski pozikusi, približati se predtrdnjavskega ozemlja, odbiti. O tej priliki so naši zajeli tudi rusko vojno pošto, ki je vsebovala veliko dragocenih stvari. Rusi se drže daleč proč od območja naše trdnjavske artilerije. Dotična dopisnica naznanja, da posadki ničesar ne manjka in da je tudi zdravstveno stanje med moštvom izvrstno.

Slovenci pišejo iz obleganega Przemysla.

Ljubljanski „Slovenec“ je prejel po vojni pošti, katero je iz Przemysla prinesel avstrijski letalec, naslednjo dopisnico:

„Slavno uredništvo! Branilec Przemysla pošiljajo svojim družinam, vsem prijateljem in znancem svoje najtoplejše pozdrave, ter najprisrčnejša božična in novoletna voščila. Visoko gori nad glavami ruske oblegovalne armade, kamor ne doseže sovražna krogla, hite ti pozdravi! Naš letalec jih ponese tja daleč doli na jug iz mogočnega našega branika. Ruska oblegovalna povodenj že vpađa, kmalu bode iste konec. Mogočno pa stoji naša trdnjava sredi valovja, tako trdno in nepremakljivo, bolj kot kedaj poprej!

Živela naša lepa domovina, mogočna in velika Avstrija!

V imenu vseh Slovencev v Przemyslu:

Alojzij Huđe — Janez Smole — Josip Ravnikar.

Kozaki v Limanovi.

Limanovski prošt je pripovedoval vojnemu poročevalcu dunajske „Arbeiter-Zeitung“ o gospodarjenju ruskih kozakov začetkom meseca novembra, ki so strašno plenili ro hišah, ki so jih ljudje zapustili. Ženam se ni nič zgodilo, je pravil prošt, toda z neko 70letno židinjso so kozaki uganjali najkrutejše šale. Kmetom so vzeli vso živino, skrinje razbili in oropali. Samo častniki so se obnašali spodobno, za stanovanje v prošti so celo dali nekaj rubljev za zgradbo nove cerkve. „Mi (Rusi) nimamo nikakega obračuna niti z Avstrijo, niti z Ogrsko“, so čestokrat ponavljali častniki. „Ne vojskujemo se proti vašemu sivemu cesarju, ampak Nemce sovražimo in poteptamo jih skupno s cesarjem Viljemom!“

Rusi hočejo Budimpešto.

„Nowoje Wremja“ piše: Rusko bojevanje proti Karpatom je protiutež Hindenburgovemu podvzetju proti Varšavi: velik udarec na slabotno sovražnikovo mesto. Kakor so vrgli Nemci silovite množice proti Varšavi, tako pošiljajo Rusi močne armade proti — Budimpešti, vsled česar bo zmanjšan pritisk Nemcev in Avstrijecev na Varšavo.

Rusi na Karpatih.

Iz Munkača na Ogrskem se poroča:

V Karpatih in sicer deloma v bližini gorskega grebena, deloma na pobočju na gališki strani so razvrščeni sledeči ruski polki: Pri Libuhi in Dostoki — nad Szigetom — 112. polk, dva bataljona tega polka stražita železniško progo na severni strani mesta Volocz. Med prelazi Toronya in Majdonka ležijo v okopih ruski polki št. 309., 310. in 311.; 136. polk se je umaknil v mesto Turka v Galicijo.

Iz ogrskega mesta Mezölaborcz se poroča: Naše čete so pri prelazu Lupkov ruski prodiranje na Ogrsko popolnoma ustavile. Pri prelazu Uszok so naše čete pričele napadalno prodirati in preganjajo sovražnika sedaj že na galiških tleh. Tatarsko sedlo, t. je prelaz, ki vodi v komitat Marmaroš, je tako dobro utrjen, da je tukaj sovražni upad na Ogrsko neverjeten. V okolici prelaza Toronya se boji med Avstrijci in Rusi za nas ugodno razvijajo. Za komitat Zemplin sploh ni nobene nevarnosti.

Boji na zamrznjeni Latorci.

„Berliner Tagblatt“ poroča dne 30. decembra l. l. po listu „Morning-Post“: Boj v Karpatih se nadaljuje z obupno silovitostjo v strašnih okolnostih na obeh straneh, Rusi ojačujejo svoje čete na južni fronti. Izvajajo silovite napade, da osvoje prelaze in da dobe boljše postojanke v dolini Latorce. Bitka divja v tej okolici že nad dva tedna. Minulo nedeljo je bila zamrznjena reka Latorca. Rusi so odkrili na reki ta led na razdalje 7 km, da bi reke ne mogli Avstrijci prekoračiti, a drugi večer je bila reka zopet tako zamrznjena, da je bil prehod na raznih krajih mogoč. Na nekaterih točkah so se bili na ledu boji moža z možem. Leđ se je udril. Vojaki, ki so se borili na nož, so izginili v ledeno mrzlih valovih reke.

Reka Latorca izvira v srednjih Karpatih in se izhodno od Košic izliva v reko Laborco, ki se potem kot Bodrog izteka v Tiso.

Štiri Avstrijci proti 100 Rusom.

Prve dni decembra so imeli Limanovčani — v Galiciji — strašen prizor. Patrulja štirih poljskih legionarjev na konjih je prišla v mesto. V trenutku jih je cela stotnija kozakov začela preganjati. Četvero bojevitih Poljakov se je, vičeč, da ni mogoče uiti, spustilo v boj proti 100 sovražnikom. Streljali so in z meči sekali rane, dokler niso trije, smrtno zadeti od ruskih krogel, padli s konj. Četrti, dasi tudi ranjen, se je na konju prebil skozi sovražno množico in je — ušel.

48 ruskih generalov ranjenih.

Iz Bukarešte poročajo, da je petrograjska brzojavna pisarna poslala nevtralnim državam uradno rusko poročilo, v katerem med drugim pravi, da je v sedanji vojski posebno mnogo ruskih generalov ranjenih. Do dne 28. decembra je došlo v Petrograd 48 ranjenih general-lajtnantov in generalnih majorjev.

Avstrijsko-srbsko bojišče

Maribor, 3. januarja.

Na južnem bojišču se je izvršila temeljita sprememba v armadnem vodstvu. Vrhovni komandant Potiorek in general Frank sta stopila v pokoj. Vrhovni poveljnik je sedaj nadvojvoda Evgen, deželni šef pl.

Sarkotič je imenovan za poveljujočega generala, general Kraus pa za načelnika generalnega štaba pri 5. armadi.

Z bojišča samega prihaja sedaj prav malo poročil, a še ta so večinoma neuradna. Toliko se pa da sklepati: obe sovražni armadi se sedaj pripravljata na nove borbe.

V Hercegovini se vršijo manjša praske s Črnogorci.

Vest iz Kotora.

Budimpeštanski list „Pesti Ujzag“ poroča iz Splita: Poročila, ki prihajajo iz Kotora, soglašajo v tem, da vlada v mestu kakor tudi v morskem zalivu popolni mir in red. Le redkokada oddajo sedaj Črnogorci na Kotor kak strel z Lovčena. Ujeti Črnogorci pripovedujejo, da je udarec, ki je zadel francosko brodogve v otrantski cesti, Francoze in Črnogorce kakor tudi vse druge njihove prijatelje zelo potrl. Med Črnogorci vlada velika nezadovoljnost, ker je tako malo uspehov na morju proti Avstrijeem.

Vedno več orožja in streliva za Srbijo.

Bukarešta, 31. decembra.

Listom se poroča iz Turn-Severina, da ruski parnik „Besarabec“ že osem dni zaporédoma na Donavi med mestoma Prahovo in Tehija polaga mine, da tako prepreči, da bi Bolgari po črti, ki jim je določena za plovbo po Donavi, ne mogli voziti strelivo. Iz Galaca se še poroča: Včeraj ponoči (dne 30. dec.) je mimo našega pristanišča vozil ruski parnik „Vilcos“, kateri je imel pripetih več ruskih blagovnih parnikov, kateri so bili močno obloženi z orožjem in strelivom za Srbijo. Blago so v mestu Reni spravili na ladje. Pred „Vilcosom“ sta se na drugem parniku vozila ravnatelj ruske paroplovne družbe in stotnik ruskega generalnega štaba, katerima je bila izročena naloga, da izročijo strelivo in drugo blago Srbiji.

Nemško-francosko bojišče.

Maribor, 3. januarja.

Veliko in splošno angleško-belgijsko-francosko napadanje, ki se je začelo sredi decembra na francoskem bojišču ter se je končalo dne 28. decembra s tako velikanskimi žrtvami, ni prineslo združenim angleško-belgijsko-francoskim četam posebnega uspeha. Vrh tega je nastalo na zahodnem bojišču, osobito v Flandriji, zelo neugodno vreme. Silni viharji in nalivi so onemogočili vsa večja podvzetja na teh bojiščih. Obe nasprotni si armadi se sedaj z mrzlično silo ojačujeta. Zlasti Anglija pripravlja šest novih armad in vsaka armada bo štela tri armadne zборе. Imenovani so že tudi poveljniki teh armad. V Havru je Anglija izkrcala 40.000 mož svežih čet. V Marseille pa je 25 parnikov pripeljalo veliko število indijskih čet za francosko bojišče. Vkljub temu upajo Nemci še na zmago. Njihovo upanje potrjuje ponesrečena francosko-angleška ofenziva.

Garibaldinci proti Nemcem.

Milan, 31. decembra.

Polk italijanskih prostovoljcev, kateremu poveljuje Pepino Garibaldi, je imel dne 26. decembra l. l. prvi boj v Argonskih gozdovih. Na Božič je došel ta polk, močan 2500 mož, kakor poroča vojaški sodruženik lista „Secolo“, v mesto Florent v Argonih. Nadaljni marš je bil zelo naporen. Cele 4 ure so korakali Garibaldinci po noči po gozdu in so došli tik do nemških okopov. Prva stotnija, ki je zasedla prve, le 30 m od Nemcev oddaljene jarke, je dobila ob 8. uri zjutraj od Pepino Garibaldija povelje za naskoč z besedami: „Naprej za Italijo in Francijo!“ A Nemci so bili na straži in so obsipali napadalce z gostim dežjem krogel iz navadnih in strojnih pušk. Med prvimi, ki so padli, je bil Bruno Garibaldi. Napad se je ponesrečil in prostovoljci so se zbrali v strelskem jarku, kateri je bil med tem že od druge, prvi sledeče Garibaldinske stotnije zaseden. Pri drugem napadu, ki je bil izvršen še z večjo srđitostjo, so prišli pa Garibaldinci v posest enega kosa nemškega strelskega jarka. Sedem Garibaldincev je skočilo v nemški okop, ki pa je v tistem trenutku že zletel v zrak. Italijani so se zopet morali umakniti. Še trupel padlega Bruno Garibaldija in drugih mrličev niso mogli vzeti seboj. Garibaldinci sami priznavajo, da so izgubili 40 mrtvih in 150 ranjenih. Truplo mrtvega Garibaldija so Italijani dobili v svojo last še le tedaj, ko so skopali do mesta, kjer je truplo ležalo, podzemeljski rov.

Bruno Garibaldi je bil tretji izmed petih sinov znanega voditelja prekucuhov Riciottija Garibaldi, ki služijo kot prostovoljci v italijanski armadi.

Uradno nemško poročilo z izhodnega bojišča.

Berolin, 2. januarja.

Iz velikega vojnega stana se z dne 2. januarja poroča:

Na izhodno-pruski meji je položaj do sedaj nespremenjen.

Na izhodnem ozemlju rek Bzure in Ravke so bili pri kolikor toliko ugodnem vremenu napadi nemških čet uspešni.

Na Poljskem, izhodno od Pilice, ni nobene izpremembe.

Angleži postavijo proti Nemcem šest novih armad.

Iz Londona se dne 2. januarja uradno poroča, da so Angleži sestavili šest novih velikih armad, ki bodo obsegale 18 armadnih zborov in ki jih bodo postavili na bojišče proti Nemcem.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 3. januarja.

Tudi turška uradna poročila o položaju na bojiščih v Kavkazu in Egiptu so precej pičila. Vendar se da iz njih posneti, da Turki vendar precej napredujejo, posebno na Kavkazu. Sedaj se poroča, da je turška armada zasedla že mesto Ardahan, ki leži kakih 80 km v ruskem kavkaškem ozemlju, južnoizhodno od pomorskega mesta Batum.

Iz Egipta ni poročil o kakih večjih bojih. Poroča se le, da dohajajo Turkom vedno še od vseh strani nove čete na pomoč. Posebno mnogoštevilni arabski rodovi prodirajo proti Angležem.

Afganistanska armada pa pritiska proti angleški Indiji.

Turki obkoljujejo Ruse.

Geneva, 2. januarja.

List „Echo de Paris“ poroča iz Tiflisa na Kavkazu: V okolici mesta Erzerum (izhodno od Batuma) stoji 200.000 mož broječa turška armada. Rusi so napravili napadalni poizkus, ki pa se je za nje tako nesrečno končal, da je turška armada obkolila rusko levo krilo. Rusi so bili vsled te obkolitve primorani, da so izpraznili mesto Urmia (med Batumom in Erzerumom).

Na morju.**Dve francoski ladji žrtev avstrijskih junakov.**

Dunaj, 2. januarja.

List „Neues Wiener Abendblatt“ je dobil iz zanesljivega vira iz Mesine sledečo neuračno brzojavko: „Izvedelo se je, da se je francoska admiralska ladja „Courbet“, na katero je avstrijski podmorski čoln „U XII“ sprožil torpedo, pri Valoni potopila. Francoskega admirala in velik del mornarjev ponesrečene ladje so druge francoske ladje rešile. „Courbet“ je dobila z drugim strelom usodepolno in veliko luknjo v sredini svojega boka. Potopil se je tudi francoski podmorski čoln „Bernouglie.“ Pri dalmatinskem otoku Lagosta so našli telefonski drog tega podmorskega čolna.“

Z druge strani se pa poroča, da na uradnem mestu še ni nič znanega o tem, da bi se bila ladja „Courbet“ potopila. To je le zasebna italijanska vest. Zatrjuje se, da je to, kar je mornariški minister izjavil v francoski zbornici, resnica, da je ladja sicer močno poškodovana, pa se ni potopila, temveč priplula do otoka Malte, kjer bo popravljena. Nadalje se z uradne dunajske strani izjavlja, da tam še ni znano, da bi se bil „Bernouglie“ potopil vsled naših strelav. Če se je potopil, je zadel ob kako mino

„Bernouglie“ je pripadal oni vrsti 16 bojnih ladij, ki jih je dala Francija graditi v letih 1910—1913. Potopljeni podmorski čoln je imel 7 cevi za spuščanje torpedov. Posadka je štela 24 mož.

Angleška ladja se potopila.

Berolin, 1. januarja.

Iz Londona se uradno poroča, da se je dne 1. januarja zjutraj v Kanalu (morska ožina med Anglijo in Francijo) potopila angleška linijska ladja „Formidable.“ Neka križarka je rešila 71 mož posadke ponesrečene ladje. Mogoče je, da so bili ostali mornarji, ki se niso potopili, sprejeti na druge ladje. — Angleški brzojavni urad dostavlja, da še ni do dobrega dognano, ali je ladja ponesrečila vsled mine ali kakoga torpednega strela sovražnega podmorskega čolna.

Angleška ladja „Formidable“ je bila zgrajena leta 1899, dolga je bila 122, široka pa 23 m. Moštva je štela 780 mož.

Raznoterosti.

„Straža“ vabi spodnještajerske in koroške Slovence na mnogoštevilno naročbo. Naš list je edin spodnještajerski slovenski list, ki parkrat na teden informira svoje čitatelje o dogodkih po domovini in svetu. Posebno našim domačim razmeram posveča največjo pozornost, tako, da je list prijatelju in prijatelju za informacijo neobhodno potreben. Nočemo trditi, da se ne nagibamo na nobeno stran, da smo brezbarvni, a smelo trdimo, da je vsebina in oblika našega lista taka, da tudi nasprotnika ne bo odbijala, ampak ga seznanila in sprizajnila z resnostjo in važnostjo naših stremenj. Zato sodimo, da bi naš list ne smel manjkati v nobeni hiši inteligentnega spodnještajerskega Slovence. Vabimo torej stare naročnike, da nam ostanejo zvesti, druge Slovence pa, da postanejo naši naročniki. Prijatelje pa prosimo: Agitirajte povsod za „Stražo“. „Straža“ stane celoletno 10 K, polletno 5 K, četrtletno 2 K 50 vin., mesečno pa 1 K.

Ponedeljkova „Straža“ se tudi v novem letu lahko posebej naroči kakor dozdaj. Samo ponedeljkova „Straža“ stane za celo leto **3 K 20 vin.**, za pol leta **1 K 60 vin.**, za četrt leta **90 vin.** Kdor hoče torej od novega leta naprej dobivati ponedeljkovo „Stražo“, naj pošlje naročnino po položnici „Našega Doma“, ki smo jo nedavno priložili naročnikom ponedeljkove „Straže“. S to položnico se sme samo poslati naročnina na ponedeljkovo „Stražo“. S to položnico se ne sme poslati denar za noben drug namen. Tudi se ne sme poslati naročnina za ponedeljkovo „Stražo“ obenem z naročnino za „Slovenskega Gospodarja“, ker to dela zmešnjavo. Kdor nima položnice, naj pošlje naročnino za ponedeljkovo „Stražo“ po poštini nakaznici na naslov: Upravništvo ponedeljkove „Straže“ v Mariboru, Koroška cesta 5. Na robu nakaznice naj natančno zapiše svoje ime in bivališče ter še pristavi: Ta znesek je za ponedeljkovo „Stražo“. Ako se boče naročnina tako pošiljala, kakor tukaj zahtevamo, potem bo dopušljanje lista redno.

Duhovniške vesti. Župnijo Mozirje je dobil č. g. Franc Krošelj, doslej kaplan v Šoštanju.

Dnevni red sv. Očeta. Sv. Oče vstane vsak dan ob pol 7. uri. Nato daruje sv. mašo in je potem pristopen še pri eni sv. maši. Potem se zatopi v dolgo duhovno premišljevanje. Za zajutrek dobi kavo in krun s surovim maslom. Ob pol 9. uri sprejme državnega tajnika, potem pa prične delati za pisalno mizo. Ob 10. uri se prično sprejemanja, ki trajajo navadno do 1. ure popoldne. Za temi moli sveti Oče brevir, ob pol 2. uri pa obeduje hitro in preprosto. Po obedu pridejo k svetemu Očetu sorodniki ali stari prijatelji, trikrat na teden pa gre sveti Oče po obedu na sprehod v vaticanske vrtove. Ob 4. uri gre sveti Oče zopet v svojo delavnico, kjer dela do pol 9. ure. Potem je večerja in molitev iz rožnega venca. Za tem pa dela še sveti Oče v svoji spalnici, kjer ima tudi pisalno mizo, navadno do pol 12. ure ponoči. Molitev in delo, pa malo razvedrilo, to je dnevni red naslednika svetega Petra. Ta strogi dnevni red pa more sv. Oče držati le, ker je zelo močnega zdravja. Nikdar še ni bil bolan.

Josip, vitez Pogačnik. Ker so se o njem raznesle zadnji časi različne govorice, moremo izjaviti, da so hvala Bogu vse neresnične. Vitez Pogačnik se nahaja na južnem bojišču, je zdrav in čil ter služi kot ordonančni častnik pri 6. armadnem poveljstvu.

Kako je bil dr. Sernee ujet? Poročali smo že, da je bil dr. Janjo Sernee, zdravnik v Celju, na južnem bojišču ujet. „Montagszeitung“ pripoveduje, kako se je to zgodilo: Rezervni poročnik 29. črnovojniškega maršbataljona dr. Ernst Kammerer je bil na srbskih tleh od strela v hrbet zadet ter težko ranjen. Ko ga je asistenci zdravnik dr. Sernee na planem ravno obvezoval, sta bila oba ujeta. Oba se nahajata v pomožnem špitalu v Čačaku, kjer se z njima dobro ravna in skrbi. Odtod bosta bržkone prišla, kakor poročata, v Niš.

Dr. Franc Čeh, okrožni zdravnik pri Zgornji Sv. Kunigundi, je bil na lastno prošnjo poklican na severno bojišče.

Č. g. vojni kurat Pavel Zagar je č. g. profesorju dr. Hohnjeu iz Kecerpavagasa na Ogrskem poslal pismo, v katerem piše med drugim: „Sporočiti mi je nekaj novic. Dne 14. dec. je padel g. Kompolšek, vojni kurat pri nadomestni mobilni bolnišnici, čeravno znan kot dober jezdec, s konjem vred v blato ter si zlomil pod lahtom levo roko. Po svoji stari navadi se pa še vedno smeji ter čaka na svoje ozdravljenje, ki mu je zagotavljajo tovariši-zdravniki v štirih tednih. Domov ga ne pustijo tovariši. — Božične polnočnice smo obhajali med dvema božičnima drevescema v gradu v Kerekretu, severoizhodno od Eperjesa. Zunaj so gremeli topovi, pri nas pa je igral med mašo gramofon božične melodije in obilno moštvo in častniki, celo židi, so peli: „Stille Nacht itd.“ Za blagoslov je zadonela večno lepa: „Sanctus etc.“ Drugo jutro dve maši in popoldne: Abmarsch! Vožili smo se do polnoči in ostali v gorski slovaški vasi. Slovenci umemo prav lahko sorodni nam jezik, žali-

bog pa mladina ne bo znala več tega jezika, ampak samo mažarščino. Druge gospode tovariše Slovence še tu in tam vidim, ali vsaj slišim o njih, a o gosp. Škofiču bodete gotovo več vedeli doma, nego pa jaz. Ker sem pri III. armadnem zboru, vidim vedno vse polno Slovencev, ki se tukaj posebno radi oglašajo pri domačih duhovnikih. — Snega tukaj nimamo, tudi posebnega mraza ne, a danes in že včeraj neprenehoma lije. Pride gotovo sneg. — Ranjencev ne gre mnogo mimo nas. Vasi okoli Bartle in v Galiciji so vse popolnoma razdejane. Posebno šipe so ponekod popolnoma razbite.“

Na južnem bojišču je padel dne 6. novembra 1914 Mihael Hvanšek, poslovodja tvrdke Stermecki v Celju.

Naknadni nabori na Štajerskem za med letom 1878 in 1890 rojene črnovojniške zavezanca, ki dosejajo še niso bili pritegnjeni k nobeni vojni službi, se vrše: dne 20. januarja za mesto Celje in za politična okraja Celje okolica in Brežice v Celju ob 8. uri zjutraj v telovadnici domobranske vojašnice; dne 21. januarja za okraja Ljutomer, Konjice, Ptuj mesto in okolica, Slovenjgradec, in sicer v Celju ob 8. uri zjutraj v telovadnici domobranske vojašnice. Dne 21. januarja za mesto Maribor, za politična okraja Maribor okolica in Radgona ob 9. uri zjutraj v Mariboru, „Gambrinushalle“, Schillerjeva cesta št. 29.

Vojak z 68 ranami. V pariško vojaško bolnico so pripeljal vojaka, ki je zadobil od šrapnelov in od pušk 68 ran. Po malem, a sigurno mu celijo rane. Znamenje, da rane vendar le hitro celijo, ako kirurzi ne režejo preveč od njih.

Maročanski vojni minister v naši armadi. To zveni nekoliko neverjetno, pa je do pičice resnično. Nj. ekselencija maročanski vojni minister (seveda izven službe) se bori res na naši strani in sicer kot — četovodja v vrstah 54. pešpolka. Piše se pa za Černega in je po rudi pošten Čeh. Pred leti je zanesla usoda g. Černega v afriške dežele in po mnogih doživljajih si je podjetni vseznal priboril odlično mesto na dvoru maročanskega sultana. Ker je bil doslužen avstrijski podčastnik, je razpolagal s primernimi taktičnimi in stratežičnimi znanostmi ter se je v bojih med afriškimi plemeni skoro uveljavil kot uspešen vojskovodja maročanske armade, tako, da ga je sultan imenoval za vojnega ministra. Užival je to slavo par let. Predlanskim pa je padel v nemilost pri sultanu. Dal je ostavko na interesanten, pa tudi odločen način: popihal jo je po noči iz blaženega Maroka in po novih dogodkih je prispel nazaj na Češko — maročanski vojni minister izven službe in avstrijski četovodja v rezervi. Kot takega ga je pozval kletorju v vrste starega regimenta. Černy se je v osmlem na severnem bojišču hrabro bojeval ter je bil, kakor poroča „Čas“, nedavno pred Ivangorodom precej težko ranjen. Danes je že precej okreval. Nj. ekselencija poprime skoro zopet za puško in bajonet.

Sredstvo proti ušem. Izkušen slovenski častnik piše z bojišča: Ker trpe neštevilni vojaki silne muke radi uši in druge golazni, vas prosim, da obelodanite sledeči 2 zanesljivi sredstvi: 1. Vojak naj ima v par žepih v papirju zaviti živorsrebrni amalgam. Živo srebro izhlapeva in prežene uši ter drugo golazen. 2. Uši nikakor ne prenesejo konjskega duha. Uši pri konju menda še ni videl nihče. Ako se konja čisti in krtači, se dobi mnogo konjskega prahu. Ta prah se potrosi po gornji strani odeje in pod rjuhami, oziroma po vrhu spodnje obleke. Na kožo ne sme priti, ker povzroča hudo srbečico. Ako se to parkrat ponovi, pobegnejo vse uši.

Omsk in Tomsk. Ta sibirski mesta so dostikrat imenovana v pismih ruskih ujetnikov, ker sem odpeljujejo avstrijske ujetnike. Omsk leži ob reki Irtiš pri izlivu reke Omy in na odbočnici sirske železnice. Omsk ima nad 70.000 prebivalcev, tehniko, 6 gimnazij in druge šole. V mestu je lep muzej, mnogo cerkev in čez 40 tovarov. Trgovina je cvetoča. V nekdanji trdnjavi je bil svoječasno zaprt tudi slavni ruski romanopisec Dostojevski. V okolici bivajo nomadni Kirgizi. — Tomsk je največje in najbogatejše sibirsko mesto. Leži ob reki Tomja in ima danes skoro 100.000 prebivalcev, med katerimi je 500 izgnancev. V mestu je vseučilišče, tehnika, srednje šole, dekliška gimnazija, javne knjižnice, znanstvena in umetniška društva. Tovaren je okoli 250. Mesto ima električno razsvetlavo, cestno železnico, telefon in gledališča. Glavna ulica ima čisto velikomestni značaj. Čeprav ne leži Tomsk ob sibirski železnici, temveč je z njo le spojen s 85 km dolgo mestno železnico, je vendar Tomsk sedež ravnateljstva sirske železnice, kar pomenja armado 4000 železniških uradnikov. Okolica Tomska je zelo gozdnata in v mesto samo segajo gozdovi, ki tvorijo v mestu lepe parke. Sedaj je mesto polno vojnih ujetnikov.

Sestletnica strašnega potresa v Kalabriji. — Ravno šest let po onem velikem potresu v Kalabriji je poteklo dne 29. decembra 1914. Ob tej priliki si je nadelo glavno mesto te dežele, Reggio, žalno obličje. Ta dan se je vršil tudi, kakor vsako leto, veliki žalni spreved na pokopališče k skupnemu grobu potresnih žrtev. Zanimivo je, da se je v tem času prebivalstvo mesta, ki je tudi že popolnoma prenovljeno, pomnožilo za 10.000 oseb (toliko jih je namreč takrat ponesrečilo), tako da je stanje mestnega prebivalstva že sedaj isto, kakor je bilo pred tem velikanskim potresom.

Kolera v Sremu. Župan v Osjeku v Slavoniji je sklical na posvetovanje veliko zdravniško komisijo,

katera se je dne 2. januarja posvetovala, kaj stori proti koleri, ki se zadnji čas v Sremu močno širi. Radi kolere se za vožnjo na železniški progi Vinkovce—Zemun ne izdaje več nobenih legitimacij.

Kolera pri Ljubljani. Iz Ljubljane se poroča, da so dne 28. decembra iz Sel pri Ljubljani zapeljali 39letnega Ignaca Somrak in 37letno Ivano Zaje v deželno bolnišnico. Oba sta zbolela na sumljivih znakih kolere. Zdravniška preiskava je dognala azijsko kolero. Somrak je umrl že čez nekaj ur v bolnišnici — Ivano Zaje pa so prepeljali v bolnišnico za obolele na kolero.

Enokronski bankovci in polkronski novci. — Pred kratkim izdani dveokronski bankovci še niso popolnoma odpomogli pomanjkanju drobiža. Poleg tega se je spoznalo, da je za izplačevanje dnin vojaštvu potrebno, da se upeljejo enokronski bankovci. Kakor izvemo, so se pred kratkim že izdelali enokronski bankovci v skupnem znesku 20 milijonov kron. Kdaj bodo ti bankovci izdani, še ni določeno. Namerava se tudi izdati polkronske novce iz nikla; s tem bo vsakako denarni promet olajšan.

Promet s poštnimi nakaznicami v Italijo. S 1. januarjem 1915 sprejemajo avstrijske pošte zopet poštne in brzozjavne nakaznice za promet z Italijo. Glasiti se pa morajo vse nakaznice v frankih in sicer je določeno, da velja 100 frankov 112 K v avstrijskem denarju.

Maribor. Zapisovanje učencev v pripravnico in vadnico c. kr. učiteljskega v Mariboru se vrši v sredo, dne 6. t. m., od 10. do 12. ure dopoldne v poslopu deželnega ženskega učiteljskega. Vhod Hamerlinggasse.

Veliki Okt. Sem se je priselil viničar Mihael Potočnik. Bil je udan šnopsu. Dne 28. novembra 1914 se ga je napil do smrti. Šnops ga je pogubil na duši in na telesu. Ptujsko glavarstvo je s pametno uredbo vsaj nekoliko omejilo šnopsarjenje. Iz srca hvaležni bi bili, če bi se šnops (fuzel) popolnoma prepovedal. Koliko kvara naredi med mladino! Ljudje božji, ali še res ne vidite, kaj dela šnops! Zato: proč z njim! In država bo imela čvrste fante, korenjake, pa tudi pridne, razumne gospodarje in rдне davkoplačevalce.

Zadnja poročila, došla v pondeljek, 4. jan.

Papež Benedikt XV. za olajšanje usode vojnih ujetnikov.

Berolin, dne 2. januarja.

Iz velikega vojnega stana se javlja:

Med nemškim cesarjem Viljemom in papežem Benediktom sta se včeraj, dne 1. januarja, izmenjali sledeči brzozjavki:

Njegovemu Veličanstvu Viljemu II., nemškemu cesarju.

Zaupajoč v čustvo krščanske ljubezni do bližnjega, ki prešinja Vaše Veličanstvo, prosim Vaše Veličanstvo, da bi končali to nesrečo polno leto in pričeli novo s činom cesarske velikodušnosti, da namreč sprejme Vaše Veličanstvo naš predlog, da bi se med vojskujočimi se državami izmenjali tisti vojni ujetniki, ki so v bodoče za vojaško službo nesposobni.

Papež Benedikt XV.

Njih Svetosti papežu, Rim.

Zahvaljujoč se Vaši Svetosti za brzozjavko, čutim srčno potrebo, izreči svoje zagotovilo, da je našel

predlog Vaše Svetosti za olajšanje usode za nadaljno vojaško službo nesposobnih vojnih ujetnikov, mojo polno simpatijo. Čustva krščanske ljubezni do bližnjega, iz katerih je priteknel ta predlog, odgovarjajo popolnoma mojim lastnim načelom in željam.

Pri Gorlicah sovražni napad odbit.

Dunaj, dne 3. januarja.

Avstrijski generalni štab uradno razglša: Ponovni sovražnikovi poizkusi, da bi našo bojno črto na zahodni in severozahodni strani Gorlic predrl, so se izjalovili in nasprotnik je imel pri tem težke izgube. Med temi boji, ki so trajali celi dan, so naše čete z naskokom zavzele višino južno od Gorlic, za katero se je že dolgo vršil vroč boj. Pri tem so naši en sovražni bataljon pobili ter ujeli enega štabnega častnika, 4 nižje častnike in 850 mož. Uplenili smo 2 strojni puški; sovražnikov zrakoplov, katerega so z dobrimi streli spravili k tlom, tudi spada med naš plen.

Na ostali bojni črti ni nič novega.

Uradno nemško poročilo.

Berolin, dne 3. januarja.

Zahodno bojišče.

Iz velikega vojnega stana se z dne 3. januarja poroča:

Pred obrežno mesto Westende je priplulo včeraj, dne 2. januarja opoldne, nekaj sovražnih ladij v spremstvu torpednih čolnov. Ladje niso streljale.

Na celi zahodni fronti so se vršili artilerijski boji.

Sovražni napad infanterije se je vršil le severo-zahodno od mesta St. Menehould, ki je pa bil odbit, pri čemur je imel sovražnik težke izgube.

Izhodno bojišče.

Na Poljskem zahodno od reke Visle se je po večdnevni hudih borbah posrečilo nemškim četam, zavzeti posebno močno utrjeno opirališče glavne ruske postojanke Borzymov, kjer je bilo ujetih 1000 Rusov in zaplenjenih 6 strojnih pušk. V treh ponočnih napadih so poskusili Rusi zopet nazaj dobiti Borzymov. Njihovi napadi so bili odbiti, pri čemur so imeli velike izgube.

Tudi izhodno od Rawe je napad nemških čet počasi napredoval.

V ruskih poročilih večkrat imenovani uspehi pri Inowłodzu so popolnoma izmišljeni. Vsi ruski napadi v tamošnjem ozemlju so bili z velikimi ruskimi izgubami odbiti. Rusi napadov včeraj niso več ponovili.

V ostalem je položaj izhodno od Pilice nespremenjen.

Boji v Albaniji.

Med Esad-paševimi in uporniškimi četami divjajo okoli Drača hudi boji. Prevladuje mnenje, da bodo Italijani tudi v Draču izkreali svoje čete.

Turški uspehi.

Uradno se poroča z dne 2. januarja iz Carigrada: Turške čete so zavzele Ardaghan. Pri tem so zajeli Turki velike množine municije in drugega vojnega gradiva, kakor tudi oddelek sovražnega trenja. Perzijski rodovi se borijo skupno s Turki.

Ker uradno poročilo omenja, da se je pri Ardaghanu nahajalo 3000 mož infanterije in 1000 kozakov, se še gre vedno bolj za začetne boje. Pač pa je velike važnosti, da omenja uradno poročilo sodelovanje perzijskih rodov.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

Izvanredna c. kr. državna loterija

za vojnooskrbovalne namene.

Ta loterija v denarju vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.900 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

28. jan. 1915.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodne loterije na Dunaju, III., Verdere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, poštno-brzozjavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupee srečk brezplačno. — Srečke se dopošiljajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije
(oddelek za dobrodne loterije).

STRAŽA

in

SL. GOSPODAR

se prodaja v naslednjih prodajalnah in tobakarnah:

V Mariboru:

Prodajalna tiskarne sv. Cirila, Koroška ulica št. 5.

Papirna prodajalna g. Pristernik, Tegetthofova ulica.

Trafika na Glav. trgu (zraven rotovža).
» v Gosposki ul. (nasproti hotelu nadvojvoda Ivan).

Trafika v Grajski ulici.

» » Tegetthofovi ulici (g. Žifko, blizu glavnega kolodvora).

Trafika na Tržaški cesti (nasproti magdalenski cerkvi).

V Slov. Bistrici:

Prodajalna g. Roze Pičl.

Ptuj:

Papirna trgovina g. J. N. Petersič.

Celje:

Papirna trgovina Goričar & Leskošek.
Trafika v Narodnem Domu.

Sv. Jurij ob juž. žel.:

Trgovina g. Janko Artmana.

Sv. Jakob v Slov. gor.:

Trgovina g. Frid. Zinauer.

Sv. Trojica v Slov. gor.:

Trgovina g. Terezije Čauš.

Slov. Gradec:

Trgovina g. Bastjančič.

Sv. Vid pri Ptuj:

Mostninar g. Anton Kmetec.

Ljutomer:

Trgovina g. Alojzija Vršič.

Brežice:

Trgovina g. Antona Umek.

Soštani

Trgovina g. Ane Topolnik.

Luče v Sav. dol.:

Posestnik g. Franc Dežman.

Vojnik:

Trgovina g. A. Brezovnik.

Celovec:

Trgovina g. J. Vajncerl, Velikovska cesta 5.

Guštani (Koroško):

Trgovina g. Vinko Brundula.

Opomba: Če kdo hoče prodajati naše liste, naj naznani tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5. — Prodajalci dobijo dalekosežni popust.